

ב"ה

**"הריני מקבל עלי
מצות עשה של
ואהבת לרעך כמוך"**

- קובץ למורה מס' 2 -

טבת-שבט

"מצות אהבת ישראל היא שער הכניסה, אשר דרך בו יכול האדם לבוא לפני ה' אלוקים להתפלל"

(היום יום ב' תמוז)

לפניכם קובץ סיפורים נוסף בנושא אהבת ישראל, אותם תוכלו לספר לתלמידים, כהכנה לתפילה, אחת לשבוע (עדיף בתחילת השבוע).
 התלמידים יאזינו לסיפור שיקרב לליבם את המסרים הנלמדים בתקופה זו במסגרת הנושא השנתי "ואהבת".
 לאחר כל סיפור מופיעות נקודות לדיון קצר, שיוודא שהתלמידים הבינו את מסר הסיפור והפנימו מה הוא מלמד אותנו.
 על מנת להעצים את הנושא "מילה טובה" – בו אנו עוסקים בתקופה זו במסגרת נושא "ואהבת" – אחת משאלות הדיון בקובץ זה עוסקת בדיבורים שנאמרו על ידי גיבורי הסיפור, כדי לחדד את רגישות התלמידים למילים הנאמרות (לחילופין – תוכלו להמשיך את פעילות הדיון עם כרטיסי הערכים, כמו בקובץ הקודם).
 ידוע כוחו של הסיפור החסידי לטעת בלב השומעים יראת שמים ומידות טובות. אין ספק שסיפורי "הריני", יסייעו לתלמידים לגשת לתפילה בצורה ראויה.

* * *

שימו לב:

הסיפורים מופיעים כאן בלשון לא מעובדת, ומיועדים לקריאה על ידכם, על מנת לספר אותם לתלמידים בשפה המתאימה להם.

* * *

מומלץ למנף את הסיפור והדיון להחלטה שבועית עם התלמידים בנושא אהבת ישראל. לצורך כך תמצאו באתר שלטים עם פתיח קבוע: **"הריני מקבל עלי..."**, המיועדים להשלמה שבועית של ההחלטה הכיתתית ותלייה בכיתה.

כוחה של ברכת חסידים

אחד מחסידי הרבי המהר"ש היה יהודי ירא שמים וישר דרך. הוא חי עם זוגתו באושר רב ופרנסה הייתה לו בשפע. צרה אחת העיבה על חייהם. הם כבר היו נשואים שנים רבות אך לא זכו להיפקד בילדים.

בכל פעם שבה הוא נסע לליובאוויטש, אל הרבי, הוא נהג לבקש בדמעות ובתחנונים שהרבי יברך אותו בילדים. אך הרבי היה מברכו רק בבריאות ואריכות ימים ובשפע ברכה והצלחה. לבקשתו להיפקד בילדים הרבי מעולם לא נענה.

יום אחד ישבו החסידים והתוועדו בביתו של החסיד. הם אמרו 'לחיים', המשפיע דיבר, והם וניגנו ניגוני חסידים בהתלהבות.

לאחר שעות ארוכות של התוועדות אל עומק הלילה, שמו לב החסידים שה'משקה' נגמר ולא נותר על מה לומר 'לחיים'. בלי 'לחיים' אי אפשר להמשיך להתוועד... אך החנויות כבר סגורות.

בעלת הבית שמעה על הבעיה שנוצרה, ונכנסה אל החדר בו התוועדו החסידים. בקול נרגש היא פנתה אליהם: "אם תבטיחו לי כי יולד לי בן זכר, אני מבטיחה שאשיג לכם 'משקה' על אף השעה המאוחרת".

החסידים שמעו את הבקשה ולא היססו לרגע. בחפץ לב, איחלו לה כולם כאחד כי עוד בשנה זו תיפקד בזרעא חיא וקיימא. הם הוסיפו ואיחלו לה כי תרווה ממנו נחת חסיד ותרצה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים.

בעלת הבית ביקשה מן החסידים כי ימשיכו להתוועד ויצאה אל החשכה למלאות את חלקה בעסקה. כעבור שעה קלה שבה האשה ובידה בקבוקי משקה שהשיגה במאמצים. החסידים היו מרוצים והמשיכו להתוועד עד השעות הקטנות של הלילה.

כעבור חודשים מספר, גילתה האשה שהברכה התקיימה והיא אכן מצפה לילד.

הבעל, שכבר ביקש פעמים רבות ברכה לילדים מהרבי ולא נענה, הבין שמשוהו מיוחד קרה כאן. הוא ביקש את רשות אשתו ונסע אל העיר לליובאוויטש.

בבואו, נכנס ל'יחידות' אל הרבי, וסיפר לו את פרטי המעשה. לאחר שהרבי האזין לדברי החסיד, אמר לו הרבי: "ישנם שלושה סוגי השפעות מן השמים, בני חיי ומזוני – בנים, חיים ובריאות, ופרנסה.

לפעמים קורה שמשפיעים לאדם רק שתי השפעות, והשפעה אחת חסרה. יתכן והאדם שחסרה לו השפעה אחת יתפלל בכל כוחו, ואז יחליפו לו השפעה אחת בהשפעה אחרת.

סיפור מס' 8 | שבוע פרשת ויחי (ה'–י"א טבת)

גם אתה זכית מן השמים לשתי השפעות בלבד. לחיים, ולפרנסה. לכן ברכתי אותך תמיד בבריאות ובשפע ברכה והצלחה. אם הייתי מתפלל עליך שיוולדו לך בנים, היו מחליפים לך את אחת מהשפעותיך והיית נפטר צעיר או חי בעוני. זו הסיבה שנמנעתי תמיד מלברך אותך.

החסידים לא ראו את מה שאני ראיתי, ולכן הם ברכו אותך. ברכת חסידים היא ברכה הנשמעת למעלה, ובעזרת השם היא תתקיים ויוולדו לך בנים בריאים ושלמים.

הרבי הפסיק לרגע את דבריו ונשען על ידיו הקדושות. כעבור רגעים אחדים המשיך ואמר: "האם בגלל שהחסידים אינם רואים את שורש ההשפעות בשמים, מגיע לך לסבול?! חס ושלום! אני מברך אותך שתזכה יחד עם זוגתך לאריכות ימים ושנים טובות ארוכות ותזכו לבנים ולבנות העוסקים בתורה ובמצוות".

(עפ"י "רבותינו נשיאנו" – הרבי המהר"ש)

דיון "הריני" כיתתי בעקבות הסיפור:

- אשת החסיד עשתה "עיסקה" עם החסידים המתוועדים. מה היא הביאה להם, ומה היא ביקשה בתמורה?
- בחרו את אחד הדיבורים המובאים בסיפור (של הבעל / האשה / החסידים / הרבי) והסבירו מה אתם לומדים ממנו.

בקשת סליחה

רבי שמשון היה רב העיר זיבלין, הוא היה תלמיד חכם גדול ובעל מידות טובות במיוחד. שבוע אחד, ביום שלישי בשבוע, יצאה הרבנית אל השוק כמנהגה מידי שבוע להקדים לקנות את מצרכי השבת. בחנות הדגים הבחינה בדג נאה ומשובח. אך בעודה מושיטה את ידה לעבר הדג, נכנסה לחנות אשתו של גביר העיר והחליטה שהיא רוצה את הדג לעצמה. מוכר הדגים היה במבוכה גדולה. הוא ניסה לשכנע את אשת הגביר לוותר על הדג, אבל היא לא היתה מוכנה בשום אופן. היא הטיחה עלבונות ברבנית ובמשפחתה, הניחה על השולחן מטבע ששוויו פי ארבע ממחיר הדג ויצאה מן החנות כשהדג בידה. יהודי העיר סערו. לכולם כבר נמאס מזמן מגסותם של הגביר ומשפחתו, אך הפעם, הפגיעה במשפחת הרב, עברה כל גבול!

פרנסי הקהל רצו להעניש את הגביר, אך היתה להם בעיה. הם לא יכלו לעשות שום דבר בלי רשות הרב, והיה להם סיכום קבוע עם הרב, שהוא מטפל בענייני הקהילה רק במוצאי שבתות. הם נאלצו להמתין למוצאי שבת, ובינתיים, ביקשו מהרבנית שתספר לרב על מה שקרה, כדי שיגיע מוכן לשיחה איתם במוצאי שבת.

בליל שבת, ישבה הרבנית עצובה. הרב שראה כך את זוגתו, שאל אותה: "מדוע אינך שמחה? הלא שבת היום". הרבנית השיבה וסיפרה לו על מה שקרה בחנות הדגים ועל הבזיונות שקיבלה. הרב האזין בקשב רב, ואז עודד וניחם אותה עד שראה שהיא מכויסת ויכולה לגשת לשולחן לקידוש.

הרב מזג את היין, אבל לפני שהתחיל את הקידוש פנה לזוגתו ושאל: "אמרי לי, מתי אירע המעשה?"

"ביום שלישי" השיבה הרבנית.

"ומיום שלישי ועד עכשיו יש בר טינה על בת ישראל?! נבהל הרב. "אני מוחלת לה, מוחלת לה, מוחלת לה" השיבה הרבנית.

"אם שמרת לה טינה זמן כה רב, אנחנו צריכים לגשת ולפייס אותה" אמר הרב.

"היתכן שהנעלב יבקש סליחה מן העולב?! תמהה הרבנית לעצמה, אך הסכימה לבקשת בעלה.

השניים יצאו מן הבית בצעדים מהירים אל עבר ביתו של הגביר.

מה רבה הייתה המבוכה בביתו של הגביר, כאשר נפתחה הדלת ובפתח עמד הרב ורעייתו. "בטח הגיע הרב לתבוע את עלבונה של הרבנית ולמחות בנו" חשבו הגביר ואישתו לעצמם.

סיפור מס' 9 | שבוע פרשת שמות (י"ב-י"ח טבת)

אך להפתעתם הרבה פתח הרב את פיו ואמר: "אנו מבקשים מכם סליחה ומחילה על ששמרנו לכם טינה מאז יום שלישי".

הגביר ורעייתו היו אחוזי תדהמה. "הרי אנחנו צריכים לבקש מכם את מחילתכם, על שפגענו בכבוד התורה ובכבודה של הרבנית! אנא סלחו לנו!" אמרו.

שעה ארוכה עמדו הם זה כנגד זה, עד שהתמזגו הקריאות יחדיו "מחול לכם, מחול לכם".

(עפ"י שיחת השבוע גליון 738)

דיון "הריני" כיתתי בעקבות הסיפור:

- מי בסיפור היה צריך לבקש סליחה, ומי בפועל פתח בבקשת הסליחה?
- בחרו את אחד הדיבורים המובאים בסיפור (של אשת הגביר, של הרבנית, של הרב) והסבירו למה בעיניכם הוא חשוב במיוחד.

טובה תחת רעה

ר' סנדר ואביו היו סוחרי תה ברוסיה לפני שנים רבות. הם היו נוהגים לנסוע מידי שנה ליריד הגדול בלייפציג שבגרמניה ולהיכגש שם עם ספק התה הראשי, לסכם ביניהם על המחירים והכמויות הנצרכים לעסקי המכירה שלהם בשנה הקרובה, ולאחר-מכן הייתה הסחורה נשלחת אל הגבול הרוסי, שם היו הם מוכרים את התה לבעלי עסקים ברחבי הממלכה.

בעיר בה התגוררו ר' סנדר ואביו, חי איש עסקים יהודי. יהודי זה קינא בהצלחתם הרבה ובעושרם הרב והחליט להיכנס בעצמו לעסקי יבוא התה. למרבה הצער, הוא החליט גם שעליו לפגוע בר' סנדר ואביו, כדי שהם לא יהוו תחרות מולו.

מה עשה? השתמש בפיו. הלך והעליל לרשויות על ר' סנדר ואביו שהם עוברים על החוק ומעלימים מיסים. הוא היה בטוח שכאשר יגיע הזמן בו יכנסו עגלות הסחורה במעבר הגבול אל רוסיה, יחרימו השלטונות את שקי התה, ר' סנדר ואביו יפסידו סכום כסף גדול, ובנוסף תיפתח נגדם חקירה, והוא ישאר בלעדי בשוק ללא מתחרים.

ר' סנדר, שלא ידע מכל הנעשה, נסע כדרכו אל היריד. הוא שילם סכום כסף גדול כדמי קדימה, כאשר מובטחת לו כמות הגונה של סחורה, ותכנן כבר את מסעו חזרה אל עיירת מגוריו. אבל פתאום פשטה שמועה שהרשויות ברוסיה מנהלות חקירה על משלוחי תה והברחות מכס, וכעבור כמה ימים נודע שאפילו הוגשה תלונה נגד משלוח גדול של תה.

ר' סנדר ואביו, חששו כי השלטונות יתנכלו אליהם ללא עוול בכפם ויחרימו את משלוח התה, לכן החליטו לשמור את סחורתם במקום מסתור עד שירגעו הרוחות. התוכנית הצליחה והשלטונות לא החרימו את הסחורה, אבל התה - התקלקל. הם ספגו הפסד כספי גדול וכתוצאה מכך החליטו לעזוב את עסקי התה.

עבר זמן, והתברר שהמפסיד הגדול, היה המלשין בעצמו. הרשויות תפסו את משלוח התה שלו במקום את זה של מתחריו! מרוב צער הוא נפל למשכב ויהודים רבים ריחמו עליו ותרמו כסף למשפחתו כדי שיוכלו להמשיך ולהתקיים בכבוד.

רק בודדים ידעו על מזימתו וכוונותיו הרעות, ביניהם היו ר' סנדר ואביו, אך בשל מידותיהם הטובות וליבם הרחום, הם שמרו על כך בסוד ולא סיפרו על כך לאיש.

חלפו ימים ובתו של המלשין התבגרה והגיעה זמנה לבוא בקשרי השידוכין, אלא שבביתו של המלשין לא היתה מצויה אף לא אגורה שחוקה. באחד הימים הגיע ר' סנדר לקיים את מצוות ביקור חולים אצל המלשין.

סיפור מס' 10 | שבוע פרשת וארא (י"ט-כ"ה טבת)

המלשין שמע על הביקור הצפוי ורצה שהאדמה תפצה את פיה ותבלע אותו אל קרבה.

כשנכנס ר' סנדר אל הבית ניכר היה כי המלשין מנסה למלמל משהו מתחת לשפתיו ללא הצלחה. סנדר ניחם אותו במילות עידוד, נסך בו תקווה וביקש ממנו לבטוח בישועת השם. אחרי שעזב ר' סנדר את הבית, נמצאה מתחת כריתו של החולה חבילה של מזומנים שהשאיר שם ר' סנדר, ובה סכום שהספיק כדי להשיא את הבת בכבוד.

כעבור זמן מה ר' סנדר הלך לעולמו בגיל צעיר. האדמו"ר הזקן, אמר לאביו של ר' סנדר, שבנו זכה למקום גבוה במיוחד בשמים בזכות מעשהו הטוב ומידת חסדו.

ר' סנדר היה הסבא רבא של הרבנית רבקה, אשתו של הרבי המהר"ש.

(דברי ימי הרבנית רבקה - רשימות הרבי הרי"צ תרע"ד)

דיון "הריני" כיתתי בעקבות הסיפור:

- מה תכנן המלשין שיקרה, כתוצאה מהדיבורים שלו, ומה קרה בפועל?
- בחרו את אחד הדיבורים המובאים בסיפור (של המלשין, של ר' סנדר, של הרבי) והסבירו למה בעיניכם הוא חשוב במיוחד.
- שאלת בונוס לבוגרים:
מצאו בפרק ז' בתהלים - פסוק המתאר את 'הסיפור' שלנו.

יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך

ה'חתם סופר', הלא הוא הגאון רבי משה סופר, היה ראש הישיבה בפרשבורג. תלמידים רבים היו מתקבצים ללמוד בישיבה החשובה.

סדר הלימוד בישיבה היה נמשך שלוש שנים, בהן ה'חתם סופר' היה מקיף בשיעוריו סדרה שלימה של סוגיות. כעבור שלוש שנים היה מתחיל מחזור חדש של תלמידים שהיו באים לשקוע באהלה של תורה.

היה זה ביום הראשון לתחילת המחזור החדש. התלמידים החדשים עמדו נרגשים בהיכל הלימוד. תיכף יכנס ה'חתם סופר' והם יזכו לשמוע ממנו את חידושי תורתו.

יצחק אהרן לנדסברג היה תלמיד שזכה להישאר בישיבה שנה נוספת בגלל גילו הצעיר. כשנכנס להיכל הלימוד הוא עבר על יד התלמידים הנרגשים. "אחח... עוד זוכר אני את השיעור הראשון של ראש הישיבה" אמר להם בגעגוע, והחל להרצות את הסוגיא, הוא ציטט את קושיות ה'חתם סופר' והביא את תירוציו אחד לאחד.

לפתע נשמעה ההודעה כי ראש הישיבה נכנס למסור את השיעור. התלמידים רצו לתפוס את מקומותיהם בבית המדרש וה'חתם סופר' החל למסור את שיעורו בהתלהבות.

בעודו מדבר, הרגיש כי ראשם של התלמידים אינו איתו. אין זו תחושת ההתלהבות וההקשבה של תלמידים הזוכים לשמוע חידושי תורה אותם לא שמעו מעודם.

הוא הצביע אל עבר אחד התלמידים, ושאלו לפרש הדבר. התלמיד החל להתגמגם ודבריו נשמעו מקוטעים, אך לאחר רגעים אחדים התמונה התבהרה. הבחורים פשוט כבר שמעו את הדברים קודם לכן, מהתלמיד הותיק.

ה'חתם סופר' הניח את הגמרא מידי וסגר את הספר על השולחן. "אם כך, אין לי מה עוד ללמד אתכם היום" אמר בחדות ויצא מבית המדרש.

הישיבה סערה כמרקחה. כולם דיברו על המעשה ועל הכוונות של יצחק אהרן. "הוא עשה זאת בתום והתכוון לטוב" היו שאמרו. מנגד, היו שטענו שזו היתה חוצפה נוראה, שכן הוא היה צריך להבין למה הוא גורם.

יצחק אהרן עצמו הסתגר בחדרו ולא יצא ממנו מחמת הבושה. חלפה שעה, חלפו שעות, הערב ירד והוא עדיין בחדר.

למחרת יצאה ההודעה כי ראש הישיבה מצווה לכנס את כל התלמידים בהיכל בית המדרש.

סיפור מס' 11 | שבוע פרשת בא (כ"ו טבת-ג' שבט)

התלמידים התכנסו כולם, שורות שורות ישובים על מקומותיהם וממתינים לבאות. לחישות נשמעו מכל עבר, מנסים לנחש את דבריו של ה'חתם סופר'. האם הוא יסלק את התלמיד הסורר מן הישיבה?

ה'חתם סופר' נכנס להיכל, הס הושלך בקהל. הוא ניגש אל המזרח ונעמד על יד ארון הקודש. "תלמידים יקרים", פתח את דבריו. "אתמול יצאתי מבית המדרש ופגעת בתלמידי היקר יצחק אהרון. במקום לשבחו על זכרוננו החד וגדולתו בתורה, קיבל הוא בזיונות".

ה'חתם סופר' סיים את דבריו: "כינסתי אתכם היום לבקש ממנו סליחה ומחילה במעמד כולכם". עיניו האירו משמצאו את שחיפש, "יצחק אהרון, מחול נא לי" ביקש בקול נרגש.

יצחק אהרון שישב ברכתי האולם הצליח בקושי לאזור אומץ, "מחול, מחול" אמר לבסוף בלב שלם.

התלמידים אמנם לא זכו לשמוע שיעור על הסוגיא הראשונה, אך את השיעור המיוחד שקיבלו הם באהבת ישראל, הם לא שכחו.

(עפ"י 'בין הדגים לזמירות' לפרשת קורח)

דיון "הריני" כיתתי בעקבות הסיפור:

- מה לדעתכם הרגיש יצחק אהרון כשראש הישיבה סגר את הגמרא ויצא, ומה הוא הרגיש, כשראש הישיבה ביקש את סליחתו?
- בחרו את אחד הדיבורים המובאים בסיפור (של יצחק אהרון, של התלמידים, של ה'חתם סופר) והסבירו למה בעיניכם הוא חשוב במיוחד.

עין טובה

(סיפורים לרגל י' שבט)

פעמים רבות סיפר הרבי הריי"צ לחסידים כיצד נטע בו אביו מידות טובות וחינוך לאהבת ישראל אמיתית, לפנינו שני סיפורים אותם סיפר הרבי הריי"צ בהזדמנויות שונות הממחישים את דרך החינוך הזו.

בסיפור הראשון מתאר הרבי הריי"צ את עצמו כילד בן שבע.

הסבתא שלו, הרבנית רבקה, כיבדה אותו בפרי חדש, בפרוסת אבטיח.

שמח וטוב לב יצא הילד אל החצר עם פרוסת האבטיח.

בחצר, היה אז אחד מחבריו של יוסף יצחק הקטן. הם התיישבו שניהם על ספסל שהיה ממוקם מול חלון חדרו של הרבי הרש"ב, אביו של יוסף יצחק.

החבר ראה את את הפרי הטעים ושאל אם יוכל לקבל ממנו קצת.

חתך יוסף יצחק חתיכה מן האבטיח ונתן לחברו.

זמן קצר אחר כך, קרא לו אביו אליו לחדרו ואמר לו שהוא ראה מקודם מהחלון, איך הוא כיבד את חברו מהאבטיח שלו. האבא ביקש לחדד משהו חשוב באזני הילד, הוא רצה שידע שיש דרגות שונות באהבת ישראל. הוא הסביר לו מהו "טוב עין" ו"רע עין". אמנם הילד נתן לחברו מהאבטיח, אך זה לא היה בלב שלם...

הילד שמע את הדברים והתרגש מהם מאד. הוא הצטער בכל ליבו על שלא נתן לחברו בלב שלם, עד שהתחיל לבכות, ואפילו הקיא את האבטיח שאכל.

אמו שמעה את הבכי ונכנסה מתפלאה אל החדר.

סיפר לה הרבי הרש"ב את מה שקרה, ואמר לה "כך משרישים בילד מידה טובה".

(ספר השיחות תש"ה עמ' 10-11 (בתרגום ללה"ק עמ' יג))

סיפור נוסף אירע מספר שנים קודם לכן, וכך מספר על עצמו הרבי הריי"צ:

כשהייתי בן ארבע שנים, שאלתי את אבי [הרבי הרש"ב]: מדוע ברא השם את האדם עם שתי עיניים? והרי די לו בעין אחת, כמו שהוא ברא רק פה אחד וחוטם אחד?

ענה לי אבי: "היודע אתה אלף בית?"

סיפור מס' 12 | שבוע פרשת בשלח (ד'-י' שבט)

"כן" - ענית.

"היודע אתה" - שואל אותי אבי - "כי ישנה שין ימנית ושין שמאלית, מה ההבדל ביניהן?"

ענית: "בשין ימנית הנקודה היא מצד ימין, ובשין השמאלית הנקודה - בצד שמאל". ואז אמר לי אבא: "ישנם דברים שצריך להסתכל עליהם בעין ימנית - בחיבה ובקירוב. וישנם דברים שצריך להביט עליהם בעין שמאלית - באדישות וריחוק. בסידור ועל יהודי יש להסתכל בעין ימנית, ואילו על סוכריה ומשחקים יש להביט בעין שמאלית". וסיים הרבי הרי"צ: "מאז נחקק בליבי ובמוחי ענין אהבת ישראל, אשר על כל יהודי, יהיה מי שיהיה, צריכים להסתכל בעין יפה".

(ספר השיחות שמחת תורה תרצ"א)

דיון "הריני" כיתתי בעקבות הסיפור:

- איך לדעתכם השפיע החינוך שקיבל הרבי הרי"צ בילדותו, על פעילותו כרבי?
- בחרו את אחד הדיבורים המובאים בסיפור (של הרבי הרש"ב, של הרבי הרי"צ, בסיפור הראשון או השני) והסבירו מה אתם לומידם ממנו.

חתונה אהבת ישראל

חתונה שמחה במיוחד התקיימה בדנברג. "זוהי חתונה של אהבת ישראל!", אמרו אנשי העיר זה לזה.

מי היו החתן והכלה?

*

שנים לפני כן, ר' משה חיים וזוגתו יוכבד היו אנשים טובים, בעלי צדקה וחסד, אך על חייהם העיבה עננה כבדה. כבר שנים ארוכות הם נשואים ועדיין לא זכו בילדים.

ר' משה חיים היה נוהג להשכים קום ולומר את ספר התהילים קודם התפילה בתחינה. גם רעייתו הייתה בעלת צדקה וחסד שסייעה לחולים ולעניים. אך כלום לא הועיל.

באחד מימי חודש ניסן הסתובבה יוכבד עם שכנתה באשע בין בתי העניים, הן סייעו בבתי הנשים החולות והעניקו ארוחות חמות לילדות ולילדיהן. כשיצאו מאחד הבתים, פרצה יוכבד בבכי: "למה רק לי, לא נתן ה' אף לא ילד אחד?"

חברתה באשע הביטה בה בחמלה. "שמעי יוכבד", אמרה לה. "בעלי ר' ברוך גדליה נוסע לאחר חג הפסח אל רבינו הבעל-שם-טוב למז'בוז', יחד עם חבורת חסידים מעירנו דנברג. הצטרפו את ובעלך אל הנסיעה, בקשו את ברכתו של הרבי ובודאי תושעו!" סיימה בביטחון.

יוכבד קיבלה את דבריה, וכששבה לביתה סיפרה לבעלה על ההזדמנות המיוחדת לנסוע אל הצדיק ולקבל את ברכתו. בעלה האזין בקשב רב לדבריה ונענה ברצון.

מיד לאחר חג הפסח, ארזו בני הזוג, מעט מטלטלין וצידה לדרך, והצטרפו למסע החסידים אל מז'בוז'. לאחר כשבועיים הגיעה החבורה אל העיירה מז'בוז'. באותו היום נכנסו הזוג אל הרבי הבעש"ט וביקשו את ברכתו לזרעא חיה וקיימא.

הרבי האזין לבקשתם, אך פניו לא זעו. הוא בירך אותם בהצלחה רבה בכל. אך ברכה לילדים, לא נתן. למחרת ניסו הם שוב לבקש את ברכתו של הצדיק, אך שוב הוא לא נענה לבקשתם ולא ברכם בדור ישרים.

ידידם ר' ברוך גדליה, שהיה מראשוני המקורבים אל הרבי, הבין שמצבם של הזוג בשמיים אינו פשוט כלל וכלל. הוא התייעץ עם כמה מחבריו, תלמידי הבעש"ט, והם ניסו לטכס עצה איך לעורר רחמים על ר' משה חיים ורעייתו.

הם החליטו לצום שלושה ימים, בימים הם יהיו שרויים גם בתענית דיבור ויעסקו באמירת תהילים ותחנונים על בני הזוג. בלילות ישכימו לתיקון חצות. אמרו ועשו, שלושה ימים רצופים התפללו הם לבורא העולם שישמע לתחינתם ויפקוד את הזוג.

סיפור מס' 13 | שבוע פרשת יתרו (י"א-י"ז שבט)

לאחר שלושה ימים, ניגש השמש של הבעש"ט אל ר' ברוך גדליה, "הרבי קורא לך ולחברך לסעוד עימו סעודת מצווה" אמר. "מה קרה? הרי אין חג ומועד היום?!" תמה החסיד. אך לשמש לא היה מענה עבורו.

בסעודה היה שרוי הבעש"ט בשמחה גדולה ובפנים מאירות. הוא האריך בדברי תורה על אהבת ישראל ודיבוק חברים. "בתפילה מקרב לב עמוק על חברו, יכול יהודי לקרוע מעליו גזר דין של שבעים שנה" אמר הרבי.

הרבי פנה אל ר' משה חיים וברך אותו ואת רעייתו בבן זכר, למועד הזה כעת חיה. "לא בתענית ובתחנונים השגתם את הברכה" אמר הרבי לחסידים, "אלא באהבת ישראל ודאגה אמיתית לחברכם מקרב לב עמוק".

כעבור שנה, בתאריך ב' באייר, התגשמה ברכתו של הבעש"ט ולר' משה חיים ורעייתו יוכבד נולד בן זכר, ויקרא שמו בישראל שלמה. שבועות מספר לאחר מכן נולדה בת לר' ברוך גדליה וזוגתו באשע.

*

אלו היו החתן והכלה, בחתונה המיוחדת של אהבת ישראל.

(על פי ספר המאמרים אדמו"ר מוהריי"צ תיש"א עמ' 294)

דיון "הריני" כיתתי בעקבות הסיפור:

- מה היה הדבר שגרם בסופו של דבר, לכך שיוולד בן לר' משה חיים ויוכבד?
- בחרו את אחד הדיבורים המובאים בסיפור (של יוכבד, של באשע, של ר' ברוך גדליה, של הבעש"ט) והסבירו למה בעיניכם הוא חשוב במיוחד.